

NYÍLT NAP

Október 17-én 13.00 órától Nyílt nap lesz Kömlődön a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézményekben.

Az előző évekhez hasonlóan számos program közül válogathatnak kicsik és nagyok egyaránt.

Íjászat, arcfestés, kareoke, IX-BOX, kötélhúzás, kézműveskedés stb.

A fő attrakció a kemence befűtése! Remények szerint sütünk benn kenyérlángost.

A nyílt nap össze van kötve a kömlői szüreti felvonulással és utcanév avatással. A felvonulók is csatlakoznak a nyílt nap eseményeihez.

Nagy szeretettel várunk mindenkit!

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászáron: megkeresztelték Bujáki Kirát

Bana-Bábolna:keresztelés: Péter Bence, Lörík Laura
temetés: Csonka Dezső, Csizmadia György, Németh Istvánné,
Petőcz Lajosné, Mészáros Béla Pál, a gyülekezet volt gondnoka

Bakonysárkányon: megkereszteltük Zelovics Zoé rozáliát

Kisbéren: megkereszteltük Somogyi Lizát és Somogyi Vivient

Kisigmánd: Felöltött kereszteltük: Németh Ádám és Németh Viktória.

Kömlőd: megkeresztelték Zsomberi Lili Petrát, Nyulasi Napsugárt,
Csrdás Tibor Bendegúzt; Csordás Karolina Zsófiát

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Öbert Hanna, Kő András

Házasságot kötött: Szabó Richárd és Pásztor Ágnes

Eltemették: Ladányi Vilmos, Vajkai Csaba, Vizeli Józsefné

Tárkányon: megkereszteltük Fási Krisztiánt

Szákszend: megkereszteltük Száraz Jánost és Fülöp Kamillát.

Eltemették: Farkas Istvánnét

*„Áldjad, lelkem, az URat, és ne feledd el,
mennyi jót tett veled!”*

Zsoltárok 103:2

*A Bokodi Református Egyházközség szeretettel meghívja Önt és
kedves családját*

2015. október 18-án vasárnap 16 órakor

*kezdődő ünnepi istentiszteletre, melyen hálát adunk Istennek a
templom-, ill. parókia felújításáért, valamint a gyülekezet új
orgonájáért.*

*Ezen az alkalmon az Igét nagytiszteletű Máté László esperes úr
hirdeti, valamint az Állami Operaház címzetes énekesei zenével és
énekekkel szolgálnak közöttünk.*

Az alkalom után szeretetvendégségre várjuk a bokodi kultúrházba.

**Egyedül
Istené
a dicsőség!**

MEGÉRI!

A Dunántúli Református Egyházkerület
Felső Hittanos Találkozója

MEGÉRI, ha...
Janár

Városi Sportcsarnok - Pápa
2015. november 7. 10:00-16:00

Jelentkezés:

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csépe, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XIX. évfolyam 10. szám

2015. október

MIT TENNE JÉZUS ?

A 90-es évek második felében, amikor az amerikai hadsereg valóban ideiglenesen hazánkban tartózkodott, sok hívő katonán lehetett látni egy műanyag karkötőt, amire azt írták: Mit tenne Jézus?

Kiélezett helyzetekben, bevetések alkalmával csak rápillantott a derék vitéz a csuklójára és megpróbált krisztusi módon viselkedni.

Az elmúlt hónapokban Magyarország is elkezdett egy csatatérre emlékeztetni. Jövevények százezrei vonultak, vonulnak át hazánkon, próbára téve a lakosság, a politikai vezetés türeklését. Ha átengedünk mindenkit szigorú ellenőrzés nélkül, akkor nem tartjuk be az európai törvényeket, ha igyekszünk megfelelni a nemzetközi előírásoknak, akkor embertelen rasszisták leszünk, akik szerencsétlen menekültekbe csak egy jó nagyot belerúgni képesek.

Miközben a menekültek sem egy homogén társaság, hanem sok országból, sok indítékkal elindult tömeg, akiknek egy része valóban háborús övezetből érkezik, de egy jelentős részük a szövevényes nemzetközi helyzetet meglóvaló, jobb megélhetés kereső ember. Ne csodálkozzunk ezen, ha Németországban közel 700 000 Ft-nyi segély illet meg egy négy fős menekült családot havonta. Túl nagy a csábítás, amit még tetéz néhány nyugati politikus szerencsétlen megnyilatkozása.

Persze az olcsó munkaerő jó volna, hiszen, ha így folytatódik az európai lakosság fogyása, nem lesz kukás, utca-seprő, orvos, mérnök, pincér, magyarul a működésképtelenségbe sodródik Európa. A menekültek munka ereje kéne, de a személyük, a hátterük, a vallásuk, a nem dolgozó családtagjaik már nem

és akkor még nem beszéltünk arról a hihetetlen biztonsági kockázatról, amit az ellenőrizetlenül beözönlő menekültek jelentenek. A szakértők is csak találgatnak, hogy milyen százalékban szivárogtak be földrészünkre a rossz szándékkal érkezők.

Nem árt, ha tisztában vagyunk vele, hogy a közel-keleti és afrikai népek nem olthatatlan szeretettel gondolnak a nyugati országokra. Ők a gyarmatosító keresztyén, fehér embert látják Nyugaton, akik ezerszer megalázták, gyilkolták őket. A jövevények közül sokan úgy a nyugatnak kutya kötelessége őket kitörő lelkesedéssel fogadni és eltartani.

De térjünk vissza az elejére, az éles helyzetekben a karkötőjére pillantó katonára! Tulajdonképpen mi is ugyanabban a csónakban evezünk, mint ők.

Egy kiélezett, nehéz szituációban vagyunk, amiben megmérjük a hitünk, Krisztushoz tartozásunk minősége. Mire int bennünket Jézus Krisztus ebben az emberileg nehéz, megoldhatatlan helyzetben?

Türelemre

Kétségtelen, hogy a menekültek sok magyar település és állampolgár életét fenekestül felforgatták. Napi több ezer ember, akik illegálisan hivatlanul érkeznek, elcsigázottan, idegesen, szükségletekkel. Érezni lehet a feszültséget, még jó, hogy eddig nem került sor tettelegességre.

A keresztyén embernek együttérzéssel, türelemmel kell viselkednie az idegekkel. Ahány menekült annyi sors és életpálya, lehet, ha más körülmények között találkoztunk volna, akár barátok is lehetnénk. Az Úr próbára tesz bennünket, miként viszonyulunk a földön-

futókhoz. Türelemmel, megértéssel figyeljük, amint áthaladnak országunkon, imádkozunk azért, hogy otthonra találjanak és hasznos, megbízható polgárai legyenek új hazájuknak.

Emberségre

Biztos valamennyien voltunk már nehéz, kiszolgáltatott helyzetben, amikor nagyon jól esett a baráti szó, a konkrét segítség, aminek segítségével tudtunk átlendülni a holtpontra. A jövevényeknek is jól esik az emberséges bánásmód. Egy mosoly, baráti ölelés. Ez semmibe nem kerül, mégis örömet okozunk ismeretlen embereknek. Ne legyünk kemény szívűek, barátságatlanok, mert a jelenlegi magatartásunkat is figyeli, számon tartja az Úr Isten.

Törvényesség

Mind a menekülteknek, mind nekünk nem szabad elfelejtenünk betartani Magyarországi törvényeit. Ugyanis az Úr azt szeretné, ha egy országot a rend és törvényesség nem pedig a káosz uralná. A világi és isteni törvényeket akkor is meg kell tartanunk, ha némelyek új honfoglalásra figyelmeztetnek. Tudomásul kell venni mindenkinek, hogy nem marad Európában légtüres tér. Ha nem tudjuk belakni, akkor jönnek olyanok, akik igen. Ha vallástalan, ateista tömegek élnek Európában és lelki vákuum keletkezik, jönnek mások, más vallásúak, akik a lelki légtüres teret ki fogják tölteni.

Ezért a legfontosabb feladatunk a lelki megerősítés, hogy a hitetlenségből hit legyen, a nihilista, életunt, elkényelmesedett tömegekből erős, tette kész, Istent szerető emberek váljanak.

Juhász Róbert

NEKÜNK NINCS MÁS FUNDAMENTOMUNK

1 Kor.1, 18-25

A Bibliaolvasó Kalauzunk ebben az időszakban Pál Apostolnak az első Korinthusi levelét ajánlja olvasásra az Újszövetségi részből. A fent olvasott igazsakas, gondolom elég sokunk számára ismert, nekem is az egyik kedves igazsakaszom, ami azt gondolom, most is, a mai történelmi világhelyzetünkben, a mai modern gondolkodó embernek is útbaigazítást adhat. Nekünk keresztyén hívő embereknek, hitünknek komoly alapja Jézus Krisztus váltság-halála, keresztye, e nélkül semmit sem ér tanításunk, életünk. Nekünk nincs más fundamentumunk, nincs más ezen kívül, amit továbbadhatnánk gyermekeinknek, fiataljainknak, még akkor is ha ők ezt megkérdőjelezzik, megtehetik természetesen, de mi ehhez ragaszkodunk, mert nekünk a hívő emberek keresztyén közösségének ezt adta az Úr, és ezt is fogja rajtunk számon kérni, hogy milyen hitelesen tudtuk hirdetni, és megélni azt az üzenetet, hogy Istennek úgy tetszett, hogy az Ő Egyszülött Fiának keresztyénben váltsa meg ezt a világot.

1. A felolvasott Igéből kitűnik rögtön az, hogy ez az Ige, már akkor is, Pál idejében is, bolondságnak tűnt sokak számára a tanítások sokaságában, és nincs ez így másképpen ma sem, amikor annyiféle elképzelés "tanítás" vesz bennünket körül, annyiféle médiás megtévesztés, amikor féltani kezdünk keresztyén értékeinket a más vallások beözönlésének lehetősége láttán. "Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója?" teszi fel a kérdést az apostol. Sokszor mi is ezt kérdezzük: Hol vannak a bölcs gondolatok? Hol az egyházunk bizonyágtétele, kiáltó szava, a prófétai szó? Mi is olyanok lettünk mint a világ a saját bölcsességünkkel? Kiállunk-e az igazságért? Merjük elítélni azt amit látunk, olvasunk, hallunk. Földönfutó emberek özöne, a javak egyenlőtlen elosztása, hihetetlen nagyhatalmi manipulációk, a menekültáradat elterelő hadművelet mögött, elképesztő atomfegyverkezés, a világ és a javak hatalmi elosztásának félelmetes törekvései. Ez a világ, a maga bölcsességével, aminek sorsában osztozunk mi is, ha akarunk ha nem. Egyetlen vigaszunk tehát az, hogy mindenünket elvehetik, csak hitünket, lelkünket nem,

hacsak mi, önként, el nem adjuk azt. Bolondsággá vált, tudományunk, eredményeink nem vittek közelebb egymáshoz sem a Teremtőhöz, az ember elbizakodott, egyre inkább önmaga ura akar lenni, a szabadságot félreértelmezi, egyre többet követel magának, s azok akik hatalmon vannak, jogot formálnak arra, hogy népek, nemzetek sorsába brutálisan beavatkozzanak, hamis ideológiákat gyártva, téves eszméket propagálva. A világ a saját bölcsessége alapján, nem ismerheti meg Istent, hacsak az Úr nem könyörül rajta és önmagát meg nem ismerteti.

2. Ezt tette Isten Jézusban és olyan jó arra gondolni ebben a félelmetes, bizonytalan világban, hogy Istennek még most is, az a tetsző, amikor mi, akár igehirdetők, akár gyülekezeti tagok, akár egyszerű hívők, róla beszélünk, rá irányítjuk az emberek figyelmét, Istenre aki a világ, a történelem formálója és Ura, Istenre aki szabadítót küldött, aki halott volt de él, elérhető, megmozgatható, aki a félelemmel és bizonytalansággal teli világba küldi szeretetének és erejének energiáit. Azért nem tehetettönkre még a világ bolondsága földünket, mert Ő még kezében tartja, a választottakért, az imádságokért, a reményért és szeretetért. Tetszett és tetszik az Istennek, hogy " az igehirdetés bolondsága által üdvöztse a hívőket". Legyen ebben erő, szóljon mindig és legyenek akik hallgatják. Bárcsak lennének akik hallgatják!

3. Azt mondja az apostol, hogy miközben annyi hit van, annyi váradalom, annyi keresés, miközben annyi támadás ér bennünket, próbálják lejáratni, keresztyénségünket, hitünket, s miközben mi magunk is meggyengültünk, megfáradtunk, megfásultunk, egy lettünk a sok hit, hiedelem és vallás között, amik között lehet választani, aközben mi ne felejtjük el, hogy nekünk a megfeszített Jézus Krisztus Istennek ereje és bölcsessége. Amit a világ bolondságnak kiálthat ki, az nekünk erő, benne Isten ereje mutatkozott meg és most is tapasztalható ebben a világban, azok számára akik benne hisznek. Ez az erő Istentől származik, nem emberi erő, bölcsesség, ezért bízhatunk benne, még akkor is ha egyeseknek ez bolondságnak tűnik. " Mert az Isten "bolondsága" bölcsőbb az emberek bölcsességénél, és az Isten "erőtelensége" erősebb az em-

berek erejénél." biztat az apostol. Mindenképpen alá kell vetnünk magunkat Isten bölcs akaratának, meg kell lennie bennünk annak az alázatnak, hogy mint teremtmények nem állhatunk fölötté Istennek. Eszünk, tudományunk, szabad akaratunk és választási lehetőségeink sem emelnek fölé a Teremtőnek, akinek akaratából vagyunk és kaptuk mindezeket. Az rendelkezik igaz bölcsességgel aki ezt elfogadja, elismeri. Nem vezet jóhoz az ember elbizakodottsága, amikor csak az öns érdekeit tartja szem előtt. A világ bölcsességének eredményei meglátszanak, mert önmagunk erejéből csak bántunk, megfosztunk, tönkreteszünk, még ha jó akarunk, az is rosszul sül el, megromtunk világunkat, emberi kapcsolatainkat. Csak ott van békeség, megbocsátás, megbékélés a hova Isten áldását kéri, ahol "keresztről szóló beszéd" van, ahol az emberek bűneiket megbánva Istenhez fordulnak. Ezt kell tenni neked te elbizakodott ember! Nincs más kiút, nincs szabadulás Isten nélkül, a Fiú a megfeszített Jézus krisztusban való hit nélkül. Az Isten kiválasztásának kegyelme az, hogy mi ezt a " bolondságot" kaptuk és nem hirdethetünk mást, nem keresgélhetünk máshol, nem érdekes. Ne vessük meg, vagy kicsinyeljük le amink van, mert hitünk a Jézus Krisztusban különös ajándék, hegyeket mozdító erő, számunkra egyetlen Út, lehetőség az Isten országa felé.

Az apostol bátorítani akarja a Korintusiakat ezeken sorokon keresztyén, szükségük volt erre a megerősítésre, hogy amiben hisznek és amit tanítanak az jó, Istentől származik, az ő akaratára szerint való. Milyen nagy szükségünk van nekünk is erre a biztatásra, hogy kitartsunk őseink hite mellett, hogy elfogadjuk mi is, hogy ez nekünk jó. Isten ezt az evangéliumot bízta ránk, ezt az örömhírt adta nekünk, hogy a kereszt az Ő szeretetének jele, a megbékélés és megbocsátás a hozzá vezető Út. E nélkül nincs jövője a világnak, nincs jövője az embernek, e nélkül minden bolondságnak bizonyul és nem lesz jó kimenetele, e nélkül minden emberi döntés és bölcselkedés haszontalanságra van ítélve.

Elhívtak vagyunk, Isten az ő erejét és bölcsességét adta nekünk, fogadjuk el ezt, és éljük vele!

Sugárné Damó Márta.

GYEREKSAROK

Egy másik betlehemi kisfiú...

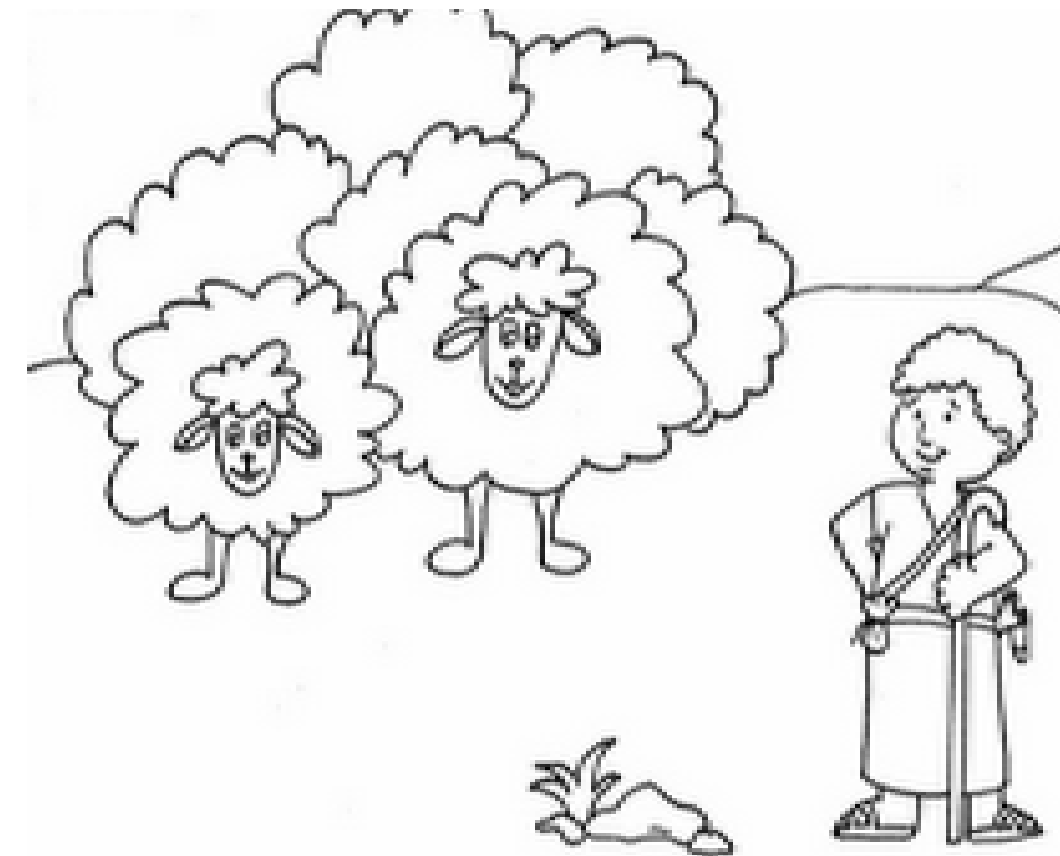
Bizonyára csodálkoztok a címen: „egy másik betlehemi kisfiú.” Hiszen mindenki tudja, hogy amikor betlehemi gyermekről van szó, akkor Jézus Krisztusra kell gondolni. Ő volt az, akinek születése híresebb minden betlehemi gyermek születésénél. És éppen a közelmúltban, karácsonykor ünnepeltük a születését. Az evangélium leírja, hogy miként mentek a pásztorok imádni Őt. Valahogy úgy mondja az ige, hogy pásztorok tanyáztak azon a vidéken, örködve éjszaka a nyájuk mellett... Most egy olyan kisfiúról lesz szó, aki sok-sok évszázaddal Jézus születése előtt maga is a betlehemi mezőn tanyázott, örködve a nyája mellett...

...A kisfiú hűségesen vigyázott apja juhaira. Mindig ügyelt arra, hogy friss fűvel legelők, hús vizű patakokra terelgesse a nyáját. Szerette a báránykakat. Szívesen simogatta a kicsinyeket, amikor elfáradtak, gyakran karjára vette őket. Néha elő kellett vennie a pásztorbotot is, sőt, kedves fegyverét, a parittyát is. Nem a bárányok ellen, hanem a ragadozók miatt. Olykor medve vagy oroszlán támadt egy-egy elkódorgott bárányra, vagy az éjjel alvó nyájra. Dávid – mert így hívták a kisfiút – nem félt. Nemcsak azért, mert a botot és a parittyát jól forgatta. Elsősorban azért nem félt, mert Istenre bízta életét. Édesapja, Isai, gyakran mondogatta neki, hogy Isten a legbiztosabb menedék, és életét mindig helyezze Isten oltalmába. Dávid mindig úgy érezte, hogy Isten jószágosan, szeretettel vigyáz rá, akkor is, amikor kint jár a pusztában, a legelőkön. Ezért volt ő is olyan jószágos szeretett bárányaihoz. Ahogyan tapasztalta, hogy Isten miként vigyáz rá, úgy akart ő is a nyáj pásztorává lenni. Képzeljétek, a kisfiú, amikor volt ideje,

mert a bárányok pihentek, vagy csendesen legelésztek, gyakran leült és énekelt. Sőt, elővette kedves lantját, és azt pengette. De nem ám olyan dalokat énekelt, amelyeket másoktól tanult. Nem. Ő maga írta énekeit, és maga szerzett hozzájuk dallamot a lanton. Ezekben az énekekben azt fogalmazta meg, hogy kicsoda az ő számára Isten, és hogy miért hálás neki, miben kéri a segítségét, mitől óvja meg őt stb. Az egyik éneke igazi pásztor-ének volt:

betlehemi pásztorfiú élete? Arra, hogy a magunk helyzetében, életében lássuk meg és szedegessük össze, mit kapunk Istentől, és legyünk érte hálásak. Sőt, mint ő tette, mondjuk el imádságban Istennek, és másoknak is beszéljünk, énekeljünk róla!

...Tudom, tudom! Talán valaki azt kérdezi: mi a köze Dávidnak a másik betlehemi gyermekhez, Jézushoz? Nos, ez a kis pásztorfiú lett később Dávid király és az ő leszármazottja volt Jézus.

Színezd ki!

önmagát is Isten juhocskájának tartotta, akit az igazán jó pásztor, maga az Úr őriz és terelget. És ő aztán pontosan tudta, hogy mit jelent, ha Isten pásztorként örködik felette, hiszen ő is pásztor volt. Olvassátok csak, ez volt az a szép ének:
Az Úr az én pásztorom,
Nem szűkölködöm.
Füves legelőkön terelget,
Csendes vizekhez vezet engem.
Lelkemet felüdíti,
Igaz ösvényen vezet az ő nevéért...

Mire ösztönöz minket Dávid, a kis

Tudod-e?

A Bibliában sok megőrződött Dávid énekeiből. Ha a Zsoltárok könyvét fellapozod, soknak a címében azt látod, hogy Dávidé, Dávid éneke. A Biblia 150 zsoltárt tartalmaz (nem mind Dávidé, de a legtöbb igen!). A református énekeskönyvben az első százötven ének ez a 150 zsoltár. A fent idézett pásztor ének például a 23. zsoltár. Olvass, tanulj meg belőlük minél többet!

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS AKADÉMIA

Közel 100 érdeklődő részvételével, szombaton megkezdődött a Dunántúli Református Akadémia első tanéve.

Az imádsággal és igeolvasással kezdődő alkalmon, Steinbach József püspök vezette be a Dunántúli Református Egyházkerület és a Pápai Református Teológiai Akadémia által kezdeményezett és szervezett Akadémia első napját.

A mindenki felé nyitott Akadémia célja, hogy gyülekezeti tagoknak, érdeklődőknek közérthetően, de mégis tudományos alapossággal tanítást adjon hitünk alapvető kérdéseiről.

Az első nap az „Isten-kérdéssel” foglalkozott. Előadást tartott Dr. Szabó István, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Dr. Vladár Gábor a PRTA rektora, Gyöngyösi Csilla Nelli, az ELTE Ókori és Középkori Filozófia Tanszékének doktorandusza és oktató-

ja, iszlámkutató, Dr. Balla Ibolya, Dr. Hanula Gergely és Dr. Németh Tamás docensek, a PRTA oktatói.

Az egész napot átölelő előadásokon az Isten kérdéssel összefüggésben a teológiai-filozófiai alapokról, a világvalóságokban megjelenő kérdésekről, a kijelentésről, a Szentírásról, hitről, Jézus Krisztusról és a Szentháromságról hallottak a résztvevők.

A tanév második napja november 28-án lesz, „Az Isten-kérdés és az ember” címmel.

A részletes programot és a jelentkezési lapot a későbbiekben találhatják meg honlapunkon.

Forrás: www.refdunantul.hu

II. HELVÉT HITVALLÁS ISTEN GONDVISELÉSÉRŐL

1. Hisszük, hogy ennek a bölcs, örökkévaló és mindenható Istennek gondviselése tartja fenn és kormányozza mindazt, ami a mennyben, földön és minden teremtményben van. Erről tesz tanúbizonyságot Dávid, mondván: Felmagasztaltatt az Úr minden pogány nép felett; dicsősége túl van az egeken. Kicsoda hasonló az Úrhoz, a mi Istenükhöz, aki a magasságban lakozik? Aki magát megalázva tekint szét mennyen és földön. (Zsolt 113,4-5) Viszont így szól: Minden utamat jól tudod. Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram. (Zsolt 139,3-4) Pál apostol is erről tesz bizonyosságot, így szólván: Ő általa élünk, mozgunk és vagyunk (Csel. 17,28) és Őtöle, Ő általa és Ő benne vannak mindenk. (Róm. 11,36) Nagy igazán és a szentírás szerint hangoztatta tehát Augustinus, (De agone Christi, c. 8) hogy az Úr mondá: Nemde vesznek két verebecskét egy kis filléren? de mégis csak egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül. (Máté 10,29) E szavaival azt akarta bebizonyítani, hogy még amit

igen csekélynek tartanak is az emberek, azt is az Isten mindenhatósága kormányozza. Úgy szól továbbá az igazság is, hogy Ő táplálja az ég madarait és ruházza a mező liliomait, sőt még fejünk hajszálait is mind számon tartja. (Máté 6,26) 2. Kárhozzatjuk tehát az Isten gondviselését tagadó epikureusokat és mindazokat, akik káromlólag azt mondják, hogy Isten messze távol az égsarkok körül él és sem reánk, sem a mi dolgainkra nem tekint és nem ügyel. Elítélte az ilyeneket ama királyi proféta Dávid is, eképpen szólván: Uram, meddig még, meddig örvendeznek még a hitetlenek? Ezt mondják: Nem látja az Úr és nem veszi észre a Jákób Istene! Esméljeteik ti bolondok a nép között! És ti balgatagok mikor tértek eszetekre? Aki a fület alkotta, avagy nem hall-e? és aki a szemet teremtette, avagy nem lát-e? (Zsolt. 94,3,7-9) 3. Mindazáltal nem becsméreljük mint haszontalanokat, azokat az eszközöket, melyek által az isteni gondviselés munkálkodik, sőt inkább tanítjuk, hogy azokhoz alkalmazkodnunk kell, amennyiben Isten

igéje ajánlja. Ez okból helytelenítjük azok vakmerő beszédeit, akik azt mondogatják, hogy: ha mindent az Isten gondviselése intéz, akkor legalább is hiábavaló minden igyekezetünk és szorgalmatoskodásunk; elegendő, ha ráhagyunk mindent az isteni gondviselés kormányzására, nem szükséges, hogy ezentúl bármivel is törődjünk, vagy valamit cselekedjünk. Mert ámbár Pál apostol tudta, hogy az Isten gondviselése alatt hajózott, ki így szól hozzá: Rómában is bizonyosságot kell tenned, (Csel. 23,11) aki ezenfelül ezt is ígérte neki: Közületek egy is el nem vész, közületek senkinek még csak haja szála sem hull le fejről, (Csel. 27,22-34) mindazáltal ugyanazon Pál, midőn a hajósok menekülésre gondoltak, így szólt a századoshoz és a vitézekhez: Ha ezek a hajóban nem maradnak, ti meg nem szabadulhattok. (Csel 27,31) Mert Isten, aki minden dolognak a végét elhatározta, egyszersmind rendelkezett a kezdetről és az eszközökről is, amelyek által a célhoz el lehet jutni.

VELÜNK JÖTT "ISTEN ORCÁJA".

A Nagyigmándi Református Gyülekezete ez évben is megtartotta a szokásos két napos kirándulását. E két napban a sok élmény mellett mi is átéljük, hogy „Isten orcája” velünk van, hisz Ő tette áldottá az együtt töltött időt.

A kirándulást tavasz végén kezdtük el szervezni, s az előző ével gyakorlata szerint néhány hét alatt megtelt az 50 fős busz. Szeptember 11-én indultunk el, első állomásunk Pápa volt, ahol két csoportra bontva megtekintettük a Pápai Gyűjteményt elámulva annak gazdagságán. A híres könyvek és a múmiai mellett külön élmény volt számunkra látni a gyülekezetünk-ből származó úrvacsorai ónkancsót és a keresztelő tálat.

Rövid szabad program után utaztunk tovább Zalaegerszegre, ahol megnéztük a Göcsej Falumúzeumot. A csodálatos skanzen hangulatot és kiállított tárgya-

részt Balatonszentgyörgyön töltöttük. Először megtekintettük a Csillagvárat, melynek panoptikuma elvarázsolt bennünket. A táj szépsége és az állatpark sokak számára nyújthattak maradandó emléket. A helyi falumúzeummal folytattuk utunkat, majd a Csillagvár étteremben fogyaszthattuk el bőséges ebédünket.

Innen a Balatonboglári Evangélikus Templomba mentünk, mely egyszerre modern ám meghitt hangulatával tett ránk mély benyomást. A kilátóban épp polgári esküvő zajlott, így felmenni nem tudtunk, de a táj szépsége így is magával ragadott mindenkit.

Kirándulásunk utolsó állomása Szőlád és Teleki Református Templomai voltak. Köszönetet mondunk Hajdú Zoltán Levente Nagytiszteletű Úrnak és kedves feleségének, hogy szeretettel fogadtak minket, mutatták be a templomokat és számoltak be gyülekezeteik életéről.

kat az állatsimogató még életszerűbbé tette. A múzeumhoz tartozik az Olajipari Kiállítás is, mely szintén sok érdekességet rejtett.

Programunk a Református Templom megtekintésével folytatódott, ahol külön köszönetet mondunk Török Zoltán Nagytiszteletű Úrnak a kedves fogadtatásért. A templomból a közeli Göcsej Panzióba vezetett utunk, ahol kellemes hangulatban fogyaszthattuk el a finom vacsorát. Szállításunk a város központjában lévő Aranybárány Szállodában volt.

A finom és bőséges reggeli után elbúcsúztunk Zalaegerszegtől, s a nap nagy

Élmény volt itt is találkozni gyülekezetünk teológus hallgatójával, Horváth Mariannal. Megkóstolhattuk a helyi borokat is, egy kis pogácsa és sütemény mellett.

Köszönet a kirándulás megszervezésében és lebonyolításában nyújtott segítségért mindenkinek, külön Kovács Juliannának, gyülekezetünk egyik gondnokának, és Nagy Lajos presbiternek. Jó volt úton lenni, és jó volt hazatérni. Soli Deo Gloria

Sugár Tamás

OKTÓBER A REFORMÁCIÓ HÓNAPJA

2015-ben az Október a reformáció hónapja rendezvénysorozata fő témáját a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa a Zsoltárok könyvéből választotta: „Taníts engem az ismeretre és a helyes felismerésre!” (119,66a) Az oktatásról azt írják: különleges kötődést jelent a tudományon keresztül Istenhez. „Az Isten rendje része a keresztyén ember letének, mely magában foglalja az oktatást, tanítást és a Teremtő iráni elköteleződést, hiszen az Isten ismerete a bölcsességem kezdetét jelenti.” Sajtóközleményükben emlékeztetnek, hogy a XVI. századi reformáció elkötelezett, neves és névtelen híveit próféta belső tűz indította, s ők egyszerre vállalták az isteni megszólítottságot és a megszólítottság elfogadását. „A Zsoltáros gondolata engem is elgondolkodtat, hogy felismerem-e a helyes életet? Ő képes volt arra, hogy az Istentől kérje a helyes felismerését. Vajon képes vagyok-e én is arra, hogy a helyes felismerését kérjem az Istentől?” Felelősségteljes elkötelezettség, odaadásra van nagy szükség nyilván ma is kinek-kinek a maga kis világában és egyéni képességei szerint – hangsúlyozzák.

A reformáció hónapja rendezvénysorozat a '30-as és '40-es években szervezett Országos Protestáns Napok felelevenítéséből nőtte ki magát. Az idei ünnepi hónapot Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban nyitják meg október elsején, október 3-án területi női találkozót tartanak Győrben, október 11-én ökumenikus missziói napot szerveznek Békésen, október 18-án ünnepi reformációi gálaestet rendeznek a budapesti Uránia moziban, az országos reformációi istentiszteletre a balatonalmádi református templomban kerül sor október 25-én, a reformáció emléknapján pedig ünnepi megemlékezést tartanak a budapesti reformációi emlékparkban.

HÉT HATÁROS HITTANOS KIRÁNDULÁS

Október 3-án ismét gyönyörű napsütéses volt az idő, így volt ez rendjén hiszen a Héthatáros kirándulások idejében mindig így szokott lenni.

Idei útcélunk ismét izgalmasnak ígérkezett. Csókakő és Iszkaszentgyörgy volt a két tervezett állomás.

Már nem okozott senkinek a helybelemen kívül csodálkozást a csókakői vár parkolójában, hogy sorra érkeztek az autóbuszok, mikrobuszok és személyautók amelyek mind a Héthatáros hittanos kirándulás résztvevőit hozták. Szám szerint 245-en szálltak le a járművekről

A buszok sora azonban lassan elindult az új cél felé. Iszkaszentgyörgyön az Amadé-Bajzáth-Pappenheim-kastély parkjában gyülekeztünk.

Ezek a fala sem láttak egyszerre ennyi hittanos gyereket, most azonban ez is megtörtént.

Itt Gáll Attila polgármester fogadott bennünket, aki egyébként lelkipásztor is. Ő mutatta be több csoportban a kastélyt, mondta el a legfontosabb tudnivalókat. Míg a csoportok a bejutásra várakoztak lehetett fogyasztani az otthonról hozott elemőzsiából és lehetett ját-

Elég nehéz volt a gyerekeket lekönyörögni a kilátóból, egyetlen érv az volt, hogy a következő állomáson egy piramis vár bennünket.

Nagy ámulatunkra a következő bukkanó után ott állt teljes valóságában az Iszkaszentgyörgyi Piramis.

Tehát a hír igaz, hogy itt is van piramis, persze nem olyan nagy mint az egyiptomi, de mégis piramis és ez legalább itt van a szemünk előtt, sőt még fel is lehet mászni rá. Ja, csak lehetne ha nem lenne olyan meredek, mindenesetre többen megpróbálták. Tetejéről nem sikerült senkinek fényképet csinálni. Így azután közös fényképet követően odébb is álltunk.

Meg sem álltunk a falu református templomáig. Ez is szokása a Héthatáros hittanosoknak, ahová kirándulnak, ott ha van felkeresik a református templomot. Itt van és be is ment mindenki a 120 fős templomba. Szépen hasasodtak kifelé a falak, hiszen mi ugye 245-en voltunk. Üzenjük a helybeli reformátusoknak, hogy a templomuk több, mint 245-fős, hiszen a földön még bőven volt hely.

Sugár Tamás lelkipásztor gondolatai hallgathattuk meg a szokásos áhítat

és ezek közül 220 hittanos diák volt. Ennyi református fiatal indult meghódítani a csókakői várat.

A roham előtt Bogáth István köszöntötte a jelenlévőket, majd számos biztonsági tudnivalót sorolt fel, mire kell vigyázni a várban.

Sugár Tamás elmondta a nap később várható programjait.

Ezután az alapos felkészítés után megindult a menet a várba. Hosszan kígyózott a fiatal reformátusok sora, az eleje már a várfalak alatt lépdelt, mikorra a vége mozgásba lendült.

Csodálatos ez a vár, említették meg többen, és milyen szépen, gondosan újítják fel. Új falak, új mellvédek, új kápolna és torony várja az ide látogatókat. Fenn a falakon csodálatos panoráma várja az érkezőt. A magasból nagyon messzire le lehet látni. A Bakony hosszan elnyúló vonulata lenyűgöző látványt biztosít. Nagy élmény volt mindenkinek a várfalakon elmélkedni a régi időkről.

Igen, persze nehéz volt a gyerekeket letesséklni a várból, mert nem akartak betelni a látvánnyal, az élménnyel.

szani a hatalmas parkban.

A park körüli erdőszegben jól kiépített tanösvények találhatók, mi a Kastélybirtok tanösvényen indultunk el. A gyönyörű környezetben, a jó levegőn kapaszkodtunk egyre magasabbra. Egy nagyon érdekes helyhez érkezve megpihent a társaság. Itt volt egy nevezetes dolog, a KŐASZTAL.

Innen továbbhaladva egy hatalmas kilátóhoz értünk, melynek szintjeiről csodálatos kilátás nyílik a Bakonyra.

keretében. Énekkel köszöntük meg Istennek a mai napot, köszöntük meg helybelieknek, hogy templomukban tölthetjük e csodálatos nap utolsó fél óráját.

Imádsággal kértük, hogy mindenki ép-ségben hazaérjen és a nap csak a szép emlékekről legyen nevezetes.

Jövőre veletek ugyanígy találkozunk !

Bogáth István

TÓTH SÁNDOR CSÁSZÁRI LELKIPÁSZTOR

A császári gyülekezet május 25-én ünnepi istentiszteleten emlékezett meg Tóth Sándorról, aki 41 évig volt a gyülekezet szeretett lelkipásztora. Tóth Sándor 1943-ban írta le önéletrajzát és 22 éves lelkipásztori szolgálatának eseményeit, amelyet Juhász Róbert lelkipásztor olvasott fel. Tóth Sándor 1893. október 5-én született Mezőlakon. Középiskolai és teológiai tanulmányait Pápán végezte kitűnő eredménnyel. Lelkeszi szolgálatát 1918-ban kezdte el, 3 évig volt segédlelkész. 1921-től 1928-ig Bakonyszentkirály megválasztott lelkipásztora volt. 1928-ban a császári gyülekezet megüresedett lelkeszi állásának betöltésére hívták meg, és egyhangúlag megválasztották. 1928-tól 1969-ig volt a gyülekezetünk hűséges lelkipásztora, és 5 gyermekének szerető és gondoskodó apja. 1969-ben ment nyugdíjba, a Jóisten még 11 szeretetteljes és nyugalomban eltöltött évvel ajándékozta meg. 1980-ban, 87 éves korában szólította magához az Úr. Tatán helyezték örök nyugalomra. A 41 évi szolgálata alatt nem volt olyan család, ahol valamely szolgálatot ne végzett volna. A kigyűjtött anyakönyvi adatok alapján közel 1000 gyermeket keresztelt meg, 400 párt esketett, 730 ifjat konfirmált. 840 temetésen hirdette Isten vigasztalását a gyászolóknak. 1725-től napjainkig a feljegyzett lelkipásztorok közül Ő szolgált a gyülekezetünkben a leghosszabb ideig. Családja az Édesapjuk 41 éves szolgálatának emlékére márványtáblát ajándékozott, amelynek felavatása 1995. május 21-én volt a templomban. Fia, Tóth Albert édesapja születésének 100. évfordulójára az alábbi verset írta, amelyet 20 éve, az emléktábla felavatásán az akkori gondnok, az évfordulón pedig Márkusné Lódi Margit olvasott fel. Az istentisztelet a 89. zsoltár 7. versének eléneklésével ért véget.

Irigylésre méltón Szép életet élt, Zokszó nélkül nyelte, Ha volt keserűség.

Csodálatos szép volt Minden szentbeszéde, Melyekkel az utat Az Úrhoz kereste.

Prédikációin Bizony sírta Nép, Zengő szép hangjáért Külön is szerették.

Hozzávittek minden Újszülött kiseddet, Aki Ő általa Megkereszteltetett.

Házasulni vágyók Öntudatlan jöttek, Önként, hozzá vitték Vásárra bőrüket.

Egy hadsereg lenne Kiket eltemetett, A halál kaszájával Vágta ezt a rendet.

Negyvenegy évig Őrizte a nyáját, Sok minden belefért: Bú, öröm és bánat!

Tóth Albert: Édesapám 100. születésnapjára

Most lenne jó Apám Száz éves, ha élne.

Tudom az élettől Ő akkor sem félné.

Bölcs, kedves mosolyát Megőrizte végig, Angyal szárnyak vitték Föl, a magas égig.

Nagylelkű apa volt, Jó és sérthetetlen, Gyermekhez, felnőtthöz Türelme végtelen.

Szegény volt, de lelke Fényűzően gazdag, Akik hozzá mentek Mindig csak jót kaptak.

Irigylésre méltón Szép életet élt, Zokszó nélkül nyelte, Ha volt keserűség.

Csodálatos szép volt Minden szentbeszéde, Melyekkel az utat Az Úrhoz kereste.

Prédikációin Bizony sírta Nép, Zengő szép hangjáért Külön is szerették.

Hozzávittek minden Újszülött kiseddet, Aki Ő általa Megkereszteltetett.

Házasulni vágyók Öntudatlan jöttek, Önként, hozzá vitték Vásárra bőrüket.

Egy hadsereg lenne Kiket eltemetett, A halál kaszájával Vágta ezt a rendet.

Negyvenegy évig Őrizte a nyáját, Sok minden belefért: Bú, öröm és bánat!

Tóth Albert: Édesapám 100. születésnapjára

Most lenne jó Apám Száz éves, ha élne.

Hóféhér lepellel Temette a papját, S mi sírva suttogtuk Karácsony zsolttárát.

Apánk és Atyánk volt, Éltünk mintaképe, Soha sem fogyott el Az Ő szeretete.

Budapest, 1993. november

PÁLYÁZAT

A reformáció 500 éves jubileumára készülve a Reformáció Emlekbizottság nevében az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrások Támogatáskezelő programtámogatásra kiírt pályázatot hirdet.

Jelen kiírás keretében, valamint a 2016-ban és 2017-ben tervezett pályázatok útján a Bizottság olyan megemlékezések, rendezvények, ismeretterjesztő programok megvalósulását szeretné ösztönözni és támogatni, amelyek a reformáció örökségét kifejező értékörző, értékmentő, értékteremtő munkához kívánnak hozzájárulni.

A pályázat benyújtásának határideje: 2015. október 15. 23:59

